

[Søren P. Larsen.]

ikke kan give Svar paa disse Spørgsmaal i Dag, men der vil saa sandsynligvis blive Lejlighed til nærmere at præcisere dem i Udvalget og faa klarlagt, hvorledes Kommunerne har administreret Kommnehjælpen, der omhandles i §§ 292—308, og om disse Afgørelser har været forelagt for den samlede Kommunalbestyrelse af det sociale Udvalg, og om Afgørelserne er godkendt med to Trediedels Majoritet. I de Bemærkninger, som Ministeren ledsager Lovforslaget med, hedder det udtrykkeligt, at § 297 giver en Regel for Maksimum af, hvad der kan gives i Trangstilfælde. „Dermed er imidlertid intet sagt om, at vedkommende skal have indtil Maksimum i et givet Tilfælde.“ Jeg synes derfor, at disse Bestemmelser er ret faste i deres Udformning, og kommer vi om til § 307 — og det er ogsaa paa Grundlag af § 307, jeg vil gøre opmærksom paa, hvordan Kommnehjælpen administreres —, siger Ministeren ligeledes i Bemærkninger til § 307, Note 2, udtrykkeligt, i hvor stort Omfang Hjælpen kan ydes til fuld Forsørgelse, altsaa en Hjælp, der maa holdes inden for den i § 297 angivne Grænse.

Efter § 297 vil Grænsen i Almindelighed være „de Beløb, der vil kunne udbetales i Aldersrente og Invaliderente, eventuelt med Tillæg, alt efter paagældendes Forhold.“ Jeg vil derfor gerne rette disse Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Ministeriet er bekendt med, at Administrationen af disse efter min Mening ret faste Bestemmelser foregaar meget forskelligt, og om denne Forskellighed er saa stor, at den overalt falder inden for Lovens Rammer. Det er min Opgave at spørge den højtærede Minister om Stillingen hertil, fordi Loven kun har haft Gyldighed saa kort Tid endnu, og det er ogsaa muligt, at den højtærede Minister med ikke ringe Grund kan henvise til, at Loven kun har haft Gyldighed saa kort Tid, at der ikke har fæstet sig nogen Praksis, og jeg vil derfor, hvis Ministeren ikke er i Stand til at give denne Oplysning med det samme, forbeholde mig i Udvalget at vende tilbage til Spørgsmaalet og stille det dér; det vil maa-ske være heldigt, at Spørgsmaalet stilles skriftligt, saaledes at vi kunde faa Svar af Regeringen paa dette Omraade.

Christmas Møller: Punkterne 1—9 paa den Dagsorden, der foreligger for det høje Ting i Dag, er jo det skandaløse Udtryk for, at Regeringen overhovedet ikke agter at føre en Politik i Overensstemmelse med,

hvad Regeringens egne Tilhængere har givet Tilslutning til i Landbokommissionen. Den er Udtryk for, at Regeringen, som paa et givet Tidspunkt selv sammenkædede Spørgsmaal, der efter vor Opfattelse ikke kunde sammenkædes, og som det var fuldkommen urimeligt af Regeringen at sammenkæde, i Dag har indtaget den Stilling ikke blot at fortsætte, men at gaa et meget betydeligt Skridt videre, thi i Bemærkningerne til et af Lovforslagene, det om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, hedder det, idet jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat:

„Da Forslag til Lov om Kornordning, hvori den i § 2 foreslaaede Bestemmelse fandtes, ikke bliver fremsat, har man anset det for rigtigt at medtage Bestemmelsen“ — altsaa en ny Bestemmelse — „i nærværende Lovforslag.“

Ved denne Holdning undlader man, efter den sædvanlige Maade, hvorpaa denne Regering bærer sig ad, at give ordentlig Besked: ingen Besked i Aabningstalen, ingen Besked i Statsministerens Tale i Gaar. Regeringen har altsaa, hvilket fremgaar af Bemærkningerne, jeg her har op læst, valgt en Stilling, som ikke blot er den at fortsætte med en urimelig Sammenkædning, men at skarpe Stillingen og lade overhovedet alt, hvad der forelaa til politisk Forhandling i Slutningen af forrige Samling, og som man ikke sympatiserede med, glide ud. Hvis man spørger, hvad Regeringens økonomiske Politik er, hvis man spørger den højtærede Socialminister, hvad Regeringens Erhvervspolitik er, hvis man spørger, hvad Regeringens Politik er med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse, hvilket dog har den nøjeste Sammenhæng med de Lovforslag, vi beskæftiger os med her i Dag, saa er Regeringen fuldkommen renonce: ingen Erhvervspolitik, ingen Beskæftigelsespolitik, ingen Politik med Hensyn til at sætte Arbejder i Gang. Vi har Beretningen fra det Udvalg, der behandlede denne Sag i forrige Samling i September, og det var klart for alle, der læste denne Beretning igennem, at Regeringen overhovedet ikke gør noget effektivt paa dette Omraade. Den høje Regering ser aabenbart saaledes paa Forholdene, jfr. Statsministerens forskellige Forløbelser i Gaar, at den mener at kunne lade fuldkommen haant om Overenskomster, f. Eks. opnaaet i Landbokommissionen, og den lader haant om andre Resultater. Jeg tror, man har Lov til at sige til Regeringen, da vi nu staar ved Behandlingen af disse